

Per JesusR el ds., 20/02/2021 - 20:26

Es parla molt i arreu de la dignitat de tota persona humana. De fet, però, aquest noble concepte té moltes i diverses aplicacions segons la cultura, la capacitat econòmica, els estudis titulats, l'ètnia, el poder real, les capacitats... I resulta que en part tot depèn del fonament ideològic d'allò que en diem "dignitat humana".

D'on procedeix aquesta "dignitat de tota persona humana"? D'un acord polític? D'una determinada filosofia? D'uns interessos? En realitat, aquesta dignitat humana té un significat ben diferent depenent de si es parla d'un pobre emigrant que viu al carrer o d'un inversor en fons internacionals.

Com poder dir que tot ésser humà, senzillament per ser humà, té una dignitat de persona humana de la qual es deriven uns drets fonamentals? És una manera de tapar la realitat fent un gran salt que sembla justificar el fet que avui hi ha unes diferències abismals entre les persones, tot afirmant de manera teòrica —i només teòrica— que tot ésser humà té dignitat de persona.

La nostra fe cristiana afirma que tota dona, tot home, infant, jove, adult, vell, ric o pobre, en salut o malaltia... tan sols per ser humà és fill o filla de Déu. Ningú es dona la vida a si mateix i al principi de la realitat existent, sempre evolucionant, hi ha la voluntat de Déu, el Pare, de comunicar a tots i totes la dignitat de persona sobre la qual s'ha anat fonamentant això que en diem drets i deures dels éssers humans.

Realment la fe és bona nova, articula unes grans possibilitats transformadores d'una societat que divideix, margina i és capaç d'excloure i fer malviure una gran part de la humanitat.

Déu, que és el que és, comunica als que anem essent la dignitat del nostre ser transitori, moridor i obert al transcendent, respectant sempre els nostres marges de llibertat i ajudant-nos a esdevenir la seva imatge, ja que Jesús és "imatge visible del Déu invisible".

El fonament de la nostra dignitat, de tots i totes, radica en Déu.
